

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 14Cb/18/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6620202227
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Račko
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2020:6620202227.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec sudcom JUDr. Miroslavom Račkom v spore žalobcu: WHITEWINE s.r.o., so sídlom: Púchovská 6, 831 06 Bratislava, IČO: 46 868 810, zast. Mgr. Michal Šaling, advokát, so sídlom: Konventná 9, 811 03 Bratislava, IČO: 31 810 781 proti žalovanému: X/ P. T., B.. XX.XX.XXXX, O. X.: Z. XXX/XX, XXX XX I., X/ H. T., N.C.: XX XXX XXX, U. T. L.: Z. XXX/XX, XXX XX I., obidvaja v zast. Brádzil & Brázdilová advokátska kancelária s.r.o. so sídlom Zvolen Trhová 992/1, IČO: 50 492 934, v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia, takto

rozhodol:

Súd žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia - zaplata sumy 3.775,80 Eur s prísl. z a m i e t a .

Žalobca je p o v i n n ý žalovaným 1/ a 2/ nahradiť trovy konania v celom rozsahu, ktorých výška bude určená osobitným uznesením v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa v žalobnom návrhu domáhal zaplata sumy 3.775,80 Eur spolu s príslušným úrokom z omeškania proti žalovaným 1/ a 2/ z titulu vydania bezdôvodného obohatenia na tom skutkovom základe, že žalobca je výlučným vlastníkom nehnuteľností evidovaných na LV č. XXXX k.ú. I., ulica Maloveská, obec Lučenec, konkrétne parcely CKN č. 6055/1 o výmere 25 174 m² zastavané plochy a nádvoria. Žalovaná 1/ je výlučným vlastníkom nehnuteľnosti stavby oceľový sklad č. 2 bez súpisného čísla postavený na parc. CKN č. 6055/5 o výmere 518 m², zastavané plochy a nádvoria evidované na LV č. 8947, k.ú. Lučenec, obec Lučenec, ktorý sa nachádza v areáli bývalej „STAVOINDUSTRIE“ prístupnej len cez parcelu CKN č. 6055/1 evidovanej na LV č. XXXX, k.ú. I. vo vlastníctve žalobcu. Žalovaný 2/ je podnikateľ, syn žalovanej 1/ využívajúci na podnikanie vyššie uvedenú nehnuteľnosť vo výlučnom vlastníctve žalovanej 1/. Žalovaná 1/ a žalovaný 2/ pre svoju potrebu a činnosť dlhodobo využívajú na parkovanie, prístup ako aj podnikateľskú činnosť pozemok parc. č. 6055/1, ktorý patrí spoločnosti žalobcu ako prístup k nehnuteľnosti vo vlastníctve žalovanej 1/. Za využívanie časti pozemku parc. č. 6055/1 žalovaný doposiaľ nezaplatil žiadnu úhradu, a to napriek viacerým výzvam a pokusom o uzatvorenie nájomnej zmluvy, ako aj súdnym sporom, ktoré síce žalobca prehral, ale v podstate iba z dôvodu účelovej argumentácie žalovaných a nesprávneho právneho posúdenia súdom. Žalobca poukázal na predchádzajúce rozhodnutia súdov, najmä rozsudok KS BB sp. zn. 41Cob/138/2012, ktorým potvrdil rozsudok prvostupňového súdu č.k. 14Cb/155/2011-103, na rozsudok KS BB č.k. 15Co/401/2016-134 zo dňa 30.05.2018, ktorým bol potvrdený rozsudok prvostupňového súdu č.k. 8C/248/2015-107. Poukázal na to, že žalovaní odmietajú uzavrieť so žalobcom nájomnú zmluvu, ako aj zriadiť vecné bremeno. Žalobca bol nútený podať žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia. Výšku bezdôvodného obohatenia vyčíslil tak, že na prístupovú cestu 655 m² x 1,86 Eur požaduje zaplatiť 1.218,30 Eur/ročne, za parkovanie, nakládku, vykládku 70 m² x 18,86 Eur požaduje zaplatiť 130,20 Eur/ročne + 20 % DPH, čo spolu predstavuje 1.618,20 Eur s DPH. Toto žiada od 01.01.2018 do 30.04.2020, čo je 2 roky a 4 mesiace, t.j. 2 x 1.618,20 Eur + 539,40 Eur, čo predstavuje 3.775,80 Eur s DPH.

Poukázal na to, že záväzkové právne vzťahy, pre ktoré je charakteristické, že veriteľovi zakladajú právo na plnenie (pohľadávku) a dlžníkovi povinnosť na plnenie (dlh) vznikajú nielen z dvojstranných právnych úkonov (zmlúv), ale aj mimozmluvne pri splnení zákonom stanovených podmienok, teda okrem iného aj z bezdôvodného obohatenia, ako výslovne stanovuje zákon. Bezodôvodné obohatenie predstavuje záväzkový právny vzťah, z ktorého pohľadávka vzniká tomu, na koho úkor sa iný bezdôvodne obohatil, a dlh tomu, kto obohatenie získal. Ak tento dlh (povinnosť vydať bezdôvodné obohatenie) nespočíva v povinnosti vydať vec, ale v platobnej povinnosti, je nepochybné, že ide o dlh peňažný, z ktorého riadnym a včasným nesplnením spája ustanovenie § 517 OZ nepriaznivý dôsledok vzniku omeškania na strane dlžníka s právom veriteľa požadovať okrem plnenia aj úroky z omeškania. Aktuálna sadzba zákonných úrokov z omeškania bola stanovená podľa § 517 ods. 2 OZ v spojení s § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. od 01.01.2017 vo výške 5 % ročne. Túto výšku úroku požadoval zaplatiť žalobca v žalobnom návrhu.

2. Žalovaní 1/ a 2/ v písomnom vyjadrení prostredníctvom splnomocneného právne zástupcu uviedli, že poukazujú na prvostupňové rozsudky tunajšieho súdu, ktoré pojednávajú o totožnom predmete konania a v ktorých žalobca nebol úspešný, pričom ide o rozsudky Okresného súdu Lučenec č. 13Cb/228/2015, 14Cb/155/2011 a 5C/59/2018. Od uvedených predložených konaní nedošlo k zmene pomerov, nedošlo ani k užívaniu predmetných pozemkov na ich podnikanie. Žalobca žaloval tzv. bezdôvodné obohatenie v rovnakom období roku 2018 aj žalobou v konaní v konaní 5C/59/2018 na tunajšom súde, kde vec už bola právoplatne rozhodnutá a teda ide o prekážku res iudicata o danom nároku nemožno znova konať. V pasívnej legitímácii uviedli, že pasívnou legitímáciou žalovanej 1/ sa zaoberal Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom č. 41Cob/130/2012 a napokon aj dovolací Najvyšší súd SR v uznesení č. 3MObdo/4/2013 v predloženej právne a skutkovo totožnej veci, kde žaloba voči pani T. bola zamietnutá z dôvodu nedostatku pasívnej vecnej legitímácie. Nenastala žiadna zmena od ich rozhodovania. Obdobne ani teraz nie je žalobou preukázané, že by práve žalovaná 1/ bola počas celého sledovaného obdobia užívala prístupovú cestu vo vlastníctve žalobcu a tým sa bezdôvodne obohacovala. Snažila sa o vysporiadanie vzťahov do budúcnosti zriadením vecného bremena, keďže jej žalobu súd zamietol, k užívaniu cesty ani nemohlo dôjsť a navyše neskôr živnosť zrušila k 01.01.2018. Žalovaný 2/ mal miesto podnikania na ulici Z. XXX/XX I., čiže v iných priestoroch ako je pozemok žalobcu. Popiera skutkové tvrdenie žalobcu, že žalovaní 1/ a 2/ pre svoju potrebu a činnosť dlhodobo využívajú na parkovanie, prístup a podnikateľskú činnosť uvedenú nehnuteľnosť vo vlastníctve žalobcu. Žalovaný len príležitostne a veľmi sporadicky príde na kontrolu stavby, čo však nemožno považovať za využívanie prístupovej cesty na jeho podnikanie. V areáli sú nedostatočne chránené stavby a preto sú opakovane objektom vykrádania a vandalizmu. Za daných okolností je nevyhnutné, aby občas stavbu vlastníci obhliadli. Nebolo preukázané žalobcom, že by žalovaní skutočne využívali predmetný pozemok v rozsahu väčšom, než je nevyhnutné. Žalovaný namietol aj výšku žalovanej sumy a jej výška je nepreskúmateľná, čo do obdobia, i čo do výšky sadzby. Žalobca poukázal na iné jeho zmluvy o nájme či podnájme, kde nie je zistiteľné aký bol rozsah nájmu, nie je pripojený náčrt. Ostatní nájomcovia platia najmä za možnosť využitia prístupových plôch na parkovanie, skladový materiál a iné a teda nie len samotný prístup do budov. Samotná cesta je len drobnou časťou nimi užívaných a platených nájmov. Pozemok sa užíva rôznymi subjektmi v určitom rozsahu, preto nemožno platiť odplatu ako keby bol v užívaní výlučne jednej osoby. Výška nájomného na základe zmlúv sa musí odlišovať od nepodnikateľského využitia pozemku, občasného a sporadického. Je rozdiel v cenovej sadzbe požadovanej od žalovaných a od iných nájomcov, či podnájomcov. Požadovať úhradu od zdravotnej sestry, ktorej príjem mesačný je okolo 400 Eur voči tomu, že iní nájomcovia v areáli tam podnikajú a pritom platia len 400 Eur ročne, je v rozpore s dobrými mravmi. Namietali, že žalobcom uvádzaná suma bezdôvodného obohatenia je 1,86 Eur/m² je v kontraste so sadzbou nájomného v Priemyselnom parku v Lučenci podľa predloženej ponuky spracovanej realitnou kanceláriou, m² bol v priemyselnom parku ponúkaný za sumu 0,07/m² ročne. Namietol, že mesto Lučenec nie je natoľko rozsiahle, aby sadzby za užívanie pozemku v rôznych lokalitách boli rozdielne až o 15-násobok, resp. o 27-násobok. Predložili dve iné zmluvy, resp. ponuky nájmu na lokality daného katastrálneho územia, dokumentujú nedôvodnosť sadzby 1,86 Eur/m². Pripojil ako dôkaz aj materiál ohľadom trhovej hodnoty podobných pozemkov v lokalite Lučenec, ponuku pozemkov prenájmu, podľa písomného pripisu realitnej kancelárie, kde realitná agentúra spracovala toto podanie informatívne. Sadzba nájomného by bola vo výške 0,07 Eur/m² ročne a pritom išlo o podnikateľský nájom. K vyjadreniu pripojili zverejnený zámer Mesta Lučenec z 06.02.2015 na prenájmu pozemkov v lokalite Premyslený park, z LV č. XXXX pre účely prevádzkovania výrobného závodu za cenu nájmu 0,07 Eur/m². Poukázal na spôsob stanovenia výpočtu nájomného, ktorý nepovažuje za správnu a žiadali žalobu zamietnuť.

3. Žalobca na pojednávaní trval na podanej žalobe. Poukázal na predchádzajúce konania ohľadom námietky *res iudicata*, uviedol, že čo sa týka súdnych konaní 13Cb/328/2015, 14Cb/155/2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica 41Cob/138/2012 bolo v prospech žalobcu rozhodnuté, kde mu súd priznal premlčaný nárok voči žalovaným 1/ a 2/ žalobu zastavil. Na základe odvolania žalovanej 1/ Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudok prvostupňového súdu zrušil a vrátil vec opätovne Okresnému súdu Lučenec, kde sa nestotožňuje s právnym názorom ako žalovaná 1/, že nevyužíva predmetnú nehnuteľnosť. Z tohto titulu súd žalobu voči žalovanej 1/ zamietol na základe uvedeného uznesenia, nakoľko žalovaná 1/ nevyužíva predmetnú nehnuteľnosť, ale využíva ju žalovaný 2/, jej syn. Voči nemu bolo konanie právoplatne zastavené. On sa voči nemu neodvolal a nemohol si preto žalobca tento nárok uplatniť voči žalovanému 2/. Rozsudok sp. zn. 5C/59/2018 sa takisto nemôže považovať za *res iudicata*, nakoľko išlo rozsudok, ktorý bol rozhodnutý rozsudkom pre zmeškanie žalobcu. Žalobca sa nedopatrením nedostavil na vytýčené pojednávanie, nakoľko dostal predvolanie do elektronickej schránky ako konateľ, pričom to mal dostať do elektronickej schránky ako fyzická osoba, nakoľko neprevzal toto v odbernej lehote, takže nevedel o pojednávaní. Taktiež poukázal na konanie sp. zn. 8C/248/2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktorým bol potvrdený rozsudok prvostupňového súdu, ktorým Okresný súd Lučenec žalobu žalovanej 1/ voči žalobcovi vo veci zriadenia vecného bremena zamietol. Žalovaní namietajú, že túto predmetnú nehnuteľnosť nevyužívajú, ani nevyužívali, pričom neboli splnené podmienky podľa názoru súdu na zriadenie vecného bremena, pričom bolo uvedené, že žalobkyňa prístup reálne nepotrebuje a tento nevyužíva, využíva ho len syn žalovanej. Pri obhliadke bolo jasne preukázané, že sklady sú plné. Skutočnosť, že do tých priestorov chodí žalovaný 2/ potvrdzuje aj rozsudok Okresného súdu Lučenec sp. zn. 2T/7/2019, v ktorom v rámci odôvodnenia súd popisuje vyjadrenie svedka H. T., ktorý vypovedal, že jeho matka do tohto areálu často chodí a on tento objekt vôbec nevyužíva ani v minulosti nevyužíval. Žalobca má za to, že doteraz vykonané svedecké dokazovanie v predchádzajúcich konaniach jednoznačne preukazuje, že žalovaná 1/ alebo žalovaný 2/ užívajú predmetnú nehnuteľnosť a bolo preukázané, že žalovaný 2/ navštevuje predmetný sklad, a to motorovými vozidlami. Svedčia o tom svedecké výpovede v iných konaniach. Pri stanovení výšky bezdôvodného obohatenia vychádzali zo Znaleckého posudku č. 21/2016 Ing. Zoltána Lukáča z Lučenca, z odboru stavebníctva, ktorý určil cenu za užívanie parc. č. 6055/1, LV č. 5428. Tento znalecký posudok sa nachádza v spise sp. zn. 13Cb/228/2015, kde bola určená výška za užívanie predmetnej parcely. Výška nájmu korešponduje s tým, ako majú uzatvorené zmluvy iní vlastníci, resp. nájomcovia nájmné zmluvy za užívanie tejto parcely.

4. Žalovaní na pojednávaní prostredníctvom splnomocnenej právnej zástupkyne namietali dôvodnosť žaloby, poukázali na *res iudicata*. V iných konaniach vykonané dôkazy nepotvrdzovali dôvodnosť nároku žalobcu voči žalovaným, vzniesli námietku premlčania bezdôvodného obohatenia od januára 2018 do mája 2018, nakoľko bezdôvodné obohatenie sa premlčuje v zákonnej dvojročnej lehote a žaloba bola podaná v máji 2020, čo je 5 mesiacov po premlčaní. Žalovaní namietajú posudok znalca v inom konaní, poukázali na to, že znalec použil v znaleckom posudku dve metódy, a to porovnávaciu a výpočtovú, pričom vo výpočtovej metóde dospel približne k polovičnej hodnote ako použitím porovnávacjej metódy, ktorú si osvojil žalobca pri uplatnenom nároku. Namietajú výšku nájmného, kde ostatní nájomcovia tento areál, resp. cestu využívajú v súvislosti s ich podnikaním. Pokiaľ navrhol žalobca výsluchy svedkov, poukázal na zásadu sudcovskej koncentrácie s tým, že žalobca mal predložiť dôkazy riadne a včas, nakoľko na iné súd nemusí prihliadať. Žiadal žalobu zamietnuť.

5. Súd vykonal dokazovanie oboznámením a čítaním listinného dôkazového materiálu, a to žalobou o vydaní bezdôvodného obohatenia, výpisu z LV č. XXXX, č. 8947, výpisu zo Živnostenského registra SR žalovaných 1/ a 2/, rozsudkom sp. zn. 41Cob/138/2012, uznesením sp. zn. 41Cob/261/2016, rozsudok sp. zn. 43Cob/165/2017, rozsudkom sp. zn. 15Co/401/2016, výzvou na uzatvorenie nájomnej zmluvy, Zmluvou o nájme nehnuteľností, pozemkov, snímkou z katastrálnej mapy, výpisom z OR SR žalobcu, písomnými vyjadreniami strán sporu, oznámením KVP Real s.r.o., Mesta Lučenec, rozsudkom sp. zn. 7C/248/2015, písomným materiálom sp. zn. 5C/59/2018, 13Cb/228/2015, 14Cb/155/2011, na základe čoho zistil, že žalobca je vlastníkom nehnuteľnosti evidovanej na LV č. XXXX k.ú. I., Ulica T., obec I., konkrétne parc. ČKN č. 6055/1 o výmere 25 174 m² zastavané plochy a nádvoria. Žalovaná 1/ je vlastníčkou nehnuteľnosti, a to stavby oceľového skladu na parc. ČKN č. 6055/5 o výmere 518 m² evidovaného na LV č. XXXX k.ú. I., obec I., ktorá predstavuje sklad, pričom tento sklad je prístupný len cez parcelu vyššie označenú vo vlastníctve žalobcu. Žalovaní neplatia žalobcovi žiadnu úhradu za užívanie časti tejto nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcu, na základe čoho sa žalobca domáhal zaplata

bezdôvodného obohatenia vo výške 3.775,80 Eur spolu za obdobie od 01.01.2018 do 30.04.2020. Pri stanovení výšky bezdôvodného obohatenia vychádzal z určenej ceny nájmu v Znaleckom posudku Ing. Zoltána Lukáča č. 21/2016, ktorý sa nachádza v spise sp. zn. 13Cb/228/2015 tunajšieho súdu. Žalovaní naproti tomu odmietajú platiť nájomné, resp. odmietajú tú skutočnosť, že na ich strane vzniklo bezdôvodného obohatenie užívaním tejto cesty, tvrdia, že túto cestu nevyužíva ju a využívajú len žalovaný 2/ za účelom ohliadky objektu - skladu, nakoľko tento sklad je predmetom vandalizmu. Taktiež žalovaní namietali výšku určenej odplaty za prejazd po uvedenej komunikácii, ktorá bola stanovená v znaleckom posudku. Žalovaní žiadali žalobu zamietnuť.

6. Podľa § 451 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“): Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

7. Podľa § 451 ods. 2 OZ: Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

8. Podľa § 456 OZ: Predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

9. Podľa § 458 ods. 1 OZ: Musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

10. Žalobca v konaní výšky bezdôvodného obohatenia žiadal priznať od 01.01.2018 do 30.04.2020, t.j. za 2 roky + 4 mesiace, pričom vychádzal z veľkosti prístupovej cesty 655 m² po 1,86 Eur, čo predstavuje 1.218,30 Eur/ročne za parkovanie, nakládku, vykládku o veľkosti 70 m² x 1,86 Eur žiada zaplatiť 130,20 Eur/ročne, pričom spolu s DPH 1.618,20 Eur/ročne, čo spolu za dva roky a 4 mesiace má predstavovať 3.755,80 Eur s DPH.

11. Súd v konaní posudzoval tú skutočnosť, či došlo na strane žalovaných k vzniku bezdôvodného obohatenia tým, že užívajú prístupovú cestu vo vlastníctve žalobcu a v prípade, že áno, je potrebné skúmať výšku bezdôvodného obohatenia, t.j. výšku odplaty, ktorú by tieto subjekty platili žalobcovi za nájom uvedenej prístupovej cesty.

12. Z predošlých konaní bolo preukázané, že žalovaná 1/ tento pozemok v minulosti nevyužívala. Uvedená skutočnosť bola konštatovaná v rozsudku Okresného súdu Lučenec sp. zn. 14Cb/155/2011 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 41Cob/138/2012, ako aj z rozsudku Okresného súdu Lučenec sp. zn. 13Cb/228/2015 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 43Cob/165/2017. Keďže v tomto konaní nebola preukázaná tá skutočnosť, že skutkový stav by sa zmenil, súd bol toho názoru, že žalobu proti žalovanej 1/ je potrebné zamietnuť ako nedôvodnú. Pokiaľ žalobca tvrdí, že žalovaná 1/ žiadala súd o zriadenie vecného bremena v č.k. 8C/148/2015, čo má preukazovať potrebu využívania pozemku žalobcu žalovanou 1/, podľa názoru súdu táto skutočnosť sama o sebe nepreukazuje využívanie uvedeného pozemku žalovanou 1/. Žalobca nepreukázal, že na strane žalovanej 1/ by vzniklo bezdôvodné obohatenie z dôvodu toho, že v dôsledku užívania uvedenej cesty cez pozemok žalobcu by sa jej majetok zväčšil.

13. Súd posudzoval nárok žalobcu taktiež vo vzťahu k žalovanému 2/. Žalobca tvrdil, že žalovaný 2/ prechod cez pozemok žalobcu využíva na svoju podnikateľskú činnosť, parkovanie, ako aj nakladanie a vykladanie tovaru. V priebehu konania navrhol ohľadom toho dokazovanie výsluchom svedkov. Tvrdil, že tá skutočnosť, že syn žalovanej 1/ nehnuteľnosť užíva, bola preukázaná už v predošlých konaniach. Súd bol toho názoru, že v tomto konaní nebolo preukázané, že žalovaný 2/ pozemok užíva na svoju podnikateľskú činnosť. Žalovaný 2/ tvrdil v konaní, že chodí objekt skladu kontrolovať vzhľadom na to, že v ňom dochádza k vandalizmu. Zo Znaleckého posudku č. 29/2016 pre určenie trhovej výšky odplaty za užívanie parcely vyplýva, že pri porovnávacej metóde zisťovania výšky nájmu pozemkov by nájom predstavoval 1,86 Eur/rok a pri zisťovaní výšky nájmu výpočtom by nájom predstavoval 1,00 Eur/rok. Je potrebné konštatovať, že uvedená výška odplaty za nájom bola pri porovnávacej metóde zisťovaná porovnávaním s podnikateľským nájomom. Taktiež žalovaní v konaní predložili dôkazový materiál, ktorý preukazoval nájomné cca 0,07 Eur/m² na rok v minulých obdobiach v roku 2015-2016. Je potrebné uviesť, že v tomto konaní nebola ustálená tá skutočnosť, že žalovaný 2/ užíva prístupovú cestu, ak áno

na akú činnosť a aká výška nájmu by náležala žalobcovi v prípade uzatvorenia nájomnej zmluvy, resp. aká je obvyklá výška nájmu v rozhodnom roku 2018-2020, nakoľko dôkazový materiál, ktorý predložili strany rieši obdobie do roku 2016.

14. Pokiaľ žalobca navrhol vypočutie svedkov, toto navrhol na pojednávaní.

15. Podľa § 153 ods. 1 CSP: Strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania.

16. Podľa § 153 ods. 2 CSP: Na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu.

17. Podľa § 153 ods. 3 CSP: Ak súd na prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany neprihliadne, uvedie to v odôvodnení rozhodnutia vo veci samej.

18. V tomto prípade keďže strana žalobcu prostriedky procesného útoku nepredložila včas, resp. ich včas neuplatnila a navrhnuté dôkazy by vyžadovali nariadenie ďalšieho pojednávania, súd na tieto prostriedky neprihliadol.

19. Súd je toho názoru, že pokiaľ žalobca preukáže relevantným dôkazovým materiálom, že žalovaní 1/ a 2/ užívajú časť pozemku patriaceho žalobcovi a to najmä tým, že toto používajú ako príjazdovú cestu, či už na súkromné alebo podnikateľské účely a preukáže dostatočne relevantným dôkazovým materiálom výšku odplaty za užívanie tohto pozemku, v tom prípade vznikne na strane žalovaných bezdôvodné obohatenie, ktorého vydanie bude spočívať v peňažnej náhrade, na ktorú vznikne žalobcovi nárok. Keďže však toto v tomto konaní za obdobie, ktoré je predmetom sporu toto nebolo preukázané, súdu nezostávalo iné ako žalobu ako nedôvodnú zamietnuť v celom rozsahu.

20. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 262 ods. 1 CSP, 262 ods. 2 CSP, § 255 ods. 1 CSP.

21. Podľa § 262 ods. 1 CSP: O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

22. Podľa § 262 ods. 2 CSP: O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

23. Podľa § 255 ods. 1 CSP: Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

24. V zmysle vyššie citovaných ustanovení CSP bolo rozhodnuté o nároku na náhradu trov konania. Žalovaným 1/ a 2/, ktorí mali úspech v spore, súd priznal plnú náhradu trov konania proti žalobcovi, ktorý úspech vo veci nemal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia na Okresný súd v Lučenci, Filákovská cesta 287, písomne, v štyroch vyhotoveniach.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každá strana v spore dostala jeden rovnopis. Ak strana nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie ja jej trov.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 389 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom,
- c) súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom, alebo
- d) nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.